

Zasady poszukiwania tematu pracy magisterskiej

Tematy prac magisterskich (licencjackich, oczywiście, też) mogą pochodzić z dwóch źródeł – z praktyki i z teorii. W obu źródłach możemy znaleźć tematy dla prac magisterskich, które wymagają zbadania, poznania i opisanie.

Wiele nowych, interesujących i użytecznych wydarzeń znajdujemy w praktyce życia społecznego. Jeśli student postawi sobie pytanie – kto je obmyślił i zrealizował, jakie sposoby wykorzystał, by je osiągnąć, jakie uzyskał korzyści, może znaleźć dobry temat dla siebie. Poznać i opisać wzorzec godny naśladowania to jedna z zasad poszukiwania tematu pracy magisterskiej w praktyce.

Można także zainteresować się dokuczliwymi i negatywnymi zjawiskami społecznymi w praktyce. One poznane i opisane jako zjawiska ujemne, mogą być także tematem pracy magisterskiej. Poznawanie przyczyn zjawisk negatywnych w życiu społecznym, ich rozpoznanie i wskazywanie sposobów poprawy, to druga zasada poszukiwania tematu magisterskiego. Te same dwie zasady – negatywną lub pozytywną można wykorzystać zastanawiając się nad wyborem tematów z teorii.

Do opisanych dwóch zasad można dodać jeszcze trzecią. Wybierając temat z praktyki lub z teorii trzeba go zawsze bardzo dokładnie określić czyli nazwać. Tę zasadę obrazuje przykład. Gdy stajemy w księgarni przed półkami z książkami, przyglądamy się im dokładnie, zanim podejmiemy decyzję o wyborze. Z wielu możliwych tomów wybieramy jeden, który się najbardziej podoba.

Podobnie trzeba postąpić z tematem. Musi być konkretny, wyrazisty, interesujący i jest mój, bo przeze mnie wybrany.

Decyzja o wyborze tematu magisterskiego należy do studenta. To

jego święte prawo, a nie tylko regulaminowy obowiązek. Na decyzję o wyborze tematu magisterskiego może mieć wpływ promotor, gdy będzie chciał studentowi przydzielić wykonanie części planu badań prowadzonych w ramach seminarium magisterskiego.

Wybór tematu magisterskiego wymaga intuicji, czasu, dociekliwości, wyobraźni, konsultacji i dialogu z ludźmi, którzy posiadają o nim wiedzę. Podjęta decyzja wymaga przekonującego uzasadnienia. Jeśli student posiada takie uzasadnienie w postaci rzeczowych argumentów, uzyska akceptację promotora, co do wyboru tematu.

Zdarza się jednak, że student wybiera temat kierując się emocjami. Podejmuje decyzję o wyborze tematu nie mając przekonujących argumentów merytorycznych. Po upływie jakiegoś czasu dochodzi do wniosku, że podjął błędną decyzję. Temat okazał się bowiem albo niewykonalny, albo nieinteresujący. Zdarza się i tak, że student przeznaczył nawet cały semestr na przygotowanie projektu realizacji tematu, aby dojść do wniosku, że trzeba znaleźć inny temat. Nastąpiło duże marnotrawstwo czasu. Nowy temat trzeba będzie wykonać w skróconym wymiarze czasu. Warto więc znaleźć taki temat, którego się nie zmieni, nawet wtedy, gdy się w pewnym momencie dostrzeże, że nie uda się uzyskać oczekiwanych wyników. Ocena merytoryczna pracy magisterskiej nie zależy tylko od uzyskanych wyników. Ważne są także inne kryteria opisane w następnym rozdziale.

Nie ulega wątpliwości, że podjęcie decyzji o wyborze tematu magisterskiego jest zadaniem trudnym. Dlatego na poszukiwanie tego tematu trzeba przeznaczyć pewną ilość czasu. Jeżeli student posiada kilka tematów fachowych, które go szczególnie ciekawią, wtedy może wystarczyć tydzień czasu do podjęcia decyzji.

Dla podjęcia decyzji o wyborze tematu (problemu, zagadnienia) trzeba sobie odpowiedzieć na trzy pytania:

- Czy projektowany temat jest użyteczny dla mojej przyszłej pracy zawodowej?
- Czy temat jest wykonalny w czasie ustalonym w programie dydaktycznym uczelni?
- Czy temat jest dla mnie szczególnie interesujący?

Temat oceniony przez studenta jako potrzebny, wykonalny i interesujący kształtuje silną wolę i pozytywną motywację do jego realizacji, do samodzielnej i twórczej pracy. Choć jego wykonanie nie będzie łatwe, praca nad nim będzie miała sens.

Po podjęciu decyzji student przedstawia swój temat promotorowi i grupie studenckiej na seminarium magisterskim. Po uzyskaniu akceptacji dla tematu trzeba opisać argumenty uzasadniające podjętą decyzję. Ten opis staje się planem do pracy nad tematem.

Prawidłowo przygotowany plan pracy dyplomanta tworzy kilka części:

- przedstawia argumenty, które ułatwiły wybór tematu,
- opisuje osobiste motywy wyboru tematu,
- charakteryzuje cele, jakie autor pragnie osiągnąć,
- wskazuje źródła informacji w praktyce, które pragnie wykorzystać,
- wyszczególnia tytuły publikacji, które ułatwią realizację tematu,
- wskazuje tytuły rozdziałów, które obrazują metodę realizacji tematu,
- określa czas, jaki planuje przeznaczyć na opracowanie poszczególnych rozdziałów i całego tematu,
- ewentualnie rejestruje kwestie, które mogą utrudnić realizację tematu.

Opisanie planu realizacji pracy dyplomowej wymaga pogłębienia wiedzy o wybranym temacie. Można to uczynić przy pomocy encyklopedii, słowników, podręcznika, konsultacji, obserwacji i dyskusji.

Najczęściej uzasadnienie wybranego tematu nazywa się planem pracy. Stosuje się też inne nazwy: plan roboczy, wstęp pracy dyplomowej, plan operacyjny. Współcześnie ambitne i oryginalne plany nazywa się wizją.

Zapisane w tym podrozdziale szczegółowe wskazówki o celowości i zakresie opracowania pisemnego planu dla wykonania pracy magisterskiej są syntezą logicznego postępowania człowieka. Podejmowanie złożonych zadań bez roztropnego ich zaplanowania jest działalnością obarczoną wysokim ryzykiem. Ale dziwna to rzecz, że w Polsce plany i procedury są ciągle niedoceniane. Płacimy za tę bez troskę bardzo wysoką cenę. Dlatego bardzo ważne jest przekonanie studentów do potrzeby rozsądnego planowania koncepcji ważnych zadań twórczych.

Niektórzy studenci myślą, że plan pracy magisterskiej można napisać po jej ukończeniu. Jest to myśl błędna. Znane przysłowie w starożytnym Rzymie uczyło, że jeśli okręt nie wie, do którego portu płynie, wiatry nie będą mu sprzyjały. Tę ważną myśl zamieszczoną jako motto tego rozdziału warto drugi raz powtórzyć.

Praca magisterska wymaga planu przygotowanego bardzo starannie. Jednakże po wykonaniu zadań planowanych i przed zredagowaniem końcowych wyników ten plan trzeba będzie poprawić. Nigdy nie udaje się dokładnie zrealizować tego, co człowiek zaplanował. Zdarza się, że wykonane analizy zmuszają do zredukowania zaplanowanych zadań. Bywa i tak, że trzeba dodać nowe wątki, których nie dostrzeżono na etapie planowania. Ale to są naturalne korekty i nie uprawniają do twierdzenia, że plan pisze się po napisaniu opracowania. Rozumne i mądre działanie wymaga posiadania starannie przygotowanego planu pracy przed podjęciem zadania.

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.